

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Горбача Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90 та підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. К и ї в
11 грудня 2018 року
№ 378-3(II)/2018

Справа № 3-397/2018(6200/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Горбача Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90 та підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Горбач В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення статті 90 та підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон).

Згідно зі статтею 90 Закону пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Відповідно до підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону визнано таким, що втратив чинність, Закон України „Про державну службу“ (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490 із наступними змінами), крім статті 37, що застосовується до осіб, зазначених у пунктах 10 і 12 цього розділу.

Автор клопотання зазначає, що положення Закону „набрали чинності з 1 травня 2016 року, а тому розповсюджуються тільки на осіб, яким пенсія нарахована (встановлена) вперше“. Горбачу В.І. пенсія була нарахована (встановлена) довічно з 1 березня 2006 року згідно із Законом України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами, положеннями якого був передбачений порядок і умови перерахунку пенсій державних службовців (стаття 37¹). Автор клопотання вважає, що застосовані судом положення статті 90 Закону порушують його право на перерахунок призначеної пенсії.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону, Горбач В.І. вказує, що цими приписами законодавець повторив втрату чинності Законом України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами, який вже було визнано таким, що втратив чинність відповідно до абзацу другого пункту 2 розділу IX „Прикінцеві та перехідні положення“

Закону України „Про державну службу“ від 17 листопада 2011 року № 4050–VI. Отже, автор клопотання вважає, що положення підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону є неконституційними „на підставі частини першої статті 152 Конституції України“.

Таким чином, Горбач В.І. просить перевірити на відповідність статтям 22, 46, 64, частині першій статті 152 Конституції України статтю 90 та підпункт 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на Конституцію України, Закон, а також судові рішення у своїй справі, зокрема постанови Києво-Святошинського районного суду Київської області від 29 листопада 2017 року та Київського апеляційного адміністративного суду від 11 квітня 2018 року, ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 19 липня 2018 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право

висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Із аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що автор клопотання вичерпав усі національні засоби юридичного захисту, що підтверджується наявністю постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 11 квітня 2018 року, яка згідно з частиною першою статті 325 Кодексу адміністративного судочинства України набрала законної сили з дати її прийняття, ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 19 липня 2018 року, якою було відмовлено у відкритті касаційного провадження.

Вперше Горбач В.І. звернувся до Конституційного Суду України 5 жовтня 2018 року. У зв'язку з тим, що конституційна скарга за формою не відповідала вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“, керівник Секретаріату Конституційного Суду України повернув її з відповідним роз'ясненням. Вдруге автор клопотання звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою 13 листопада 2018 року.

Відповідно до абзацу другого частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“ повернення конституційної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону.

Подання конституційної скарги повторно після її повернення керівником Секретаріату Конституційного Суду України є новим зверненням до Конституційного Суду України, тому автор клопотання повинен дотримуватися усіх вимог щодо форми, змісту та строків подання конституційної скарги, визначених у Законі України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, Горбач В.І. подав конституційну скаргу з порушенням строку подання конституційної скарги, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Клопотання Горбача В.І. про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у зв'язку із отриманням ним 1 серпня 2018 року ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 19 липня 2018 року є необґрунтованим, оскільки з моменту отримання автором клопотання цього судового рішення до моменту подання конституційної скарги сплинуло більше трьох місяців.

2.2. Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу просить перевірити на відповідність Конституції України положення статті 90 та підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону, проте не обґрунтовує своїх тверджень щодо їх неконституційності відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а лише обмежується цитуванням окремих приписів Конституції України.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Горбача Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90 та підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**